

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 178/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ксенија Булатовић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Зајечар, ради чинидбе, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилца АА из ... поднела је дана 30.04.2024. године Основном суду у Зајечару тужбу против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Зајечар, ради отклањања опасности.

Основни суд у Зајечару је у прилогу акта П 564/2025 од 21.05.2025. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да се непокретност тужилце на којој се налази дрвени стуб нисконапонске мреже који је предмет тужбеног захтева налази на територији Општине Мајданпек која је на подручју Основног суда у Мајданпеку, као и да тужилца има пребивалиште на територији Општине Мајданпек, због чега сматра да ће се поступак лакше спровести пред Основном судом у Мајданпеку.

Одлучујући о предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да предлог није основан.

Према стању у списима, а према чињеничним наводима тужбе, на катастарској парцели број ... КО ..., чији је тужилца власник, налази се дотрајали и оштећени дрвени стуб нисконапонске мреже, па тужилца тужбом захтева да тужени замени дотрајали дрвени стуб који представља извор опасности.

Према члану 62. Закона о парничном поступку, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани

разлози (став 1.), а о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7.).

На основу ове одредбе може бити одређено поступање другог стварно надлежног суда, ако суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у овој парници нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, јер разлози изнети у захтеву не указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити указују да постоје други оправдани разлози за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**